

T.C.

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

E. 2003/7167

K. 2003/19519

T. 19.11.2003

- **SÖZLEŞMENİN SONA ERMESİ (İş Sözleşmesi Daha Önce Sona Erdiği için İşe Dön İhtarının Sonuca Etkisinin Bulunmaması)**
- **İŞE DÖN İHTARI (İş Sözleşmesi Daha Önce Sona Erdiği için İşe Dön İhtarının Sonuca Etkisinin Bulunmaması)**
- **FESİH İRADESİ (Kural Olarak İş Sözleşmesinde Fesih İradesinin Karşı Tarafa Ulaşmasıyla Tüm Sonuçlarını Doğurması)**
- **SİGORTA PRİMLERİNİN ÖDENMESİ (İşverenin Sigorta Primlerini Yatırmasının Sosyal Güvenliği İlgilendiren Bir Olgusu Olması),**
- **İŞYERİNİ TERK (Oniki Yılı Aşkın Çalışan Bir İşçinin Haklarını Bir Kenara İterek Keyfi ya da Alınganlık Göstererek İşyerini Terkinin Yaşamın Olağan Akışına Aykırı Olması)**
- **YAŞAMIN OLAĞAN AKIŞINA AYKIRILIK (Oniki Yılı Aşkın Çalışan Bir İşçinin Haklarını Bir Kenara İterek Keyfi ya da Alınganlık Göstererek İşyerini Terkinin Yaşamın Olağan Akışına Aykırı Olması)**

1475/m.16

ÖZET : Davalının 26.2.2002 tarihli işe dön ihtarını kovulma sonrası olmuştur. İş sözleşmesi daha önce sona erdiği için bu ihtarın sonuca etkisi bulunmamaktadır. Kaldı ki davacı işçi 5.3.2002 tarihli cevabi ihtarında işten kovulduğunu açıkça vurgulamıştır.

Kural olarak iş sözleşmesinin fesih iradesi karşı tarafa ulaşmayla tüm sonuçlarını doğurur. İşverenin sigorta primlerini yatırması sosyal güvenliği ilgilendiren bir olgudur. Kuralı değiştirmez.

Öte yandan 12 yılı aşkın çalışan bir işçinin İş Yasasından doğan akçalı haklarını bir kenara iterek keyfi ya da alınganlık göstererek işyerini terki yaşamın olağan akışına aykırıdır.

DAVA : Davacı, ihbar ve kıdem tazminatı, fazla çalışma ve izin ücreti ile genel tatil gündeliğinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR : Uyuşmazlık kıdem ve ihbar tazminatı isteklerine ilişkindir.

Davacı işçi iş sözleşmesinin sebepsiz feshedildiğinden söz etmiştir. Davalı tarafça iş sözleşmesinin işçi tarafından iş yerini terk nedeniyle sona erdirildiği savunulmuştur.

Mahkemece işverenin savunmasına üstünlük tanınarak dava red edilmiştir.

Taraflar arasında anlaşmazlığın banyo kapısındaki bir lekenin çıkarılması olayına bağlı olduğu konusunda bir kuşku bulunmamaktadır.

Davalının davacının anılan olay sonrası iş akdini feshettiği konusunda davacı asilin 19.12.2002 tarihli oturumda açık ve samimi ifadesi bulunmaktadır. Buna göre işveren banyo kapısını üç kez temizletmiş, ancak yine beğenilmemiş, işverence işçinin çıkıp gitmesinin istendiği açıklanmıştır.

Bunun ötesinde dinlenen gerek davacı gerek davalı tanıklarının görgüye ilişkin, başka bir anlatımla feshe ilişkin konuşmaya yönelik bir beyanları bulunmamaktadır.

Özetle olayın gerçekleştiği anda taraflar yalnızdır. Başkaca kimse yoktur.

Davalının 26.2.2002 tarihli işe dön ihtarı kovulma sonrası olmuştur. İş sözleşmesi daha önce sona erdiği için bu ihtarın sonuca etkisi bulunmamaktadır. Kaldı ki davacı işçi 5.3.2002 tarihli cevabi ihtarında işten kovulduğunu açıkca vurgulamıştır.

Kural olarak iş sözleşmesinin fesih ifadesi karşı tarafa ulaşmayla tüm sonuçlarını doğurur. İşverenin sigorta primlerini yatırması sosyal güvenliği ilgilendiren bir olgudur. Kuralı değiştirmez.

Öte yandan 12 yılı aşkın çalışan bir işçinin İş Yasasından doğan akçalı haklarını bir kenara iterek keyfi ya da alınganlık göstererek işyerini terki yaşamın olağan akışına aykırıdır.

Mahkemece yukarıda sözü edilen maddi ve hukuki olgulara dayanarak kıdem ve ihbar tazminatlarına hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 19.11.2003 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY : Davalıya ait otel işyerinde temizlikçi olarak çalışan davacının hizmet akdinin kim tarafından sona erdirildiği uyuşmazlığın odak noktasını oluşturmaktadır.

Davacı 24.1.2002 tarihinde işveren tarafından haksız olarak işten çıkarıldığını iddia etmiş, davalı ise davacıyı işten çıkarmadığını, davacının haklı bir neden bulunmadığı halde temizliği daha iyi yapması için uyarıldığında alınganlık göstererek işyerini terk ettiğini, muhtelif noter vasıtası ile yaptığı davetlere rağmen işbaşı yapmadığını savunmuştur.

Mahkeme, davalının savunmasını doğrulayan delillere değer vererek davacının ihbar ve kıdem tazminat isteklerini reddetmiştir. Mahkemenin kararı dosya içeriğine uygun düşmektedir. Şöyle ki; davacı asil 19.12.2002 tarihli oturumda, olay günü yaptığı temizliği beğenmeyen davalının banyo kapısını tekrar silmesini istediği, yeniden sildiğini, yine beğenmediğini bunun üzerine çık git bir daha gelme dediğini, işyerine bir daha gelmediğini, bu sırada yanlarında işyerinde temizlik işçisi Meryem S.'in bulunduğunu bildirmiştir.

Olayın tek tanığı olduğu anlaşılan Meryem S. ise yargılama sırasında tanık olarak dinlenmiş fesihle ilgili olarak "benim bildiğim kendisinin işten ayrıldığıdır" açıklamasında bulunmuştur.

İş müfettişi tarafından düzenlenen 20.3.2002 tarihli tutanakta da Şubat ayı bordrosunda davacının yer aldığı henüz iş akdinin fesih edilmediği tesbit edilmiştir.

24.1.2002 tarihindeki olayı müteakip davacının işyerinden ayrıldığı bir daha işyerine gelmediği, davacı asilin duruşmadaki kabulünden anlaşılmaktadır. Davalı işveren olaydan dört gün sonra 28.1.2002 gün 3459 yevmiye nolu ve bilahare 26.2.2002 gün 5936 yevmiye nolu noter ihtarnameleri ile davacıyı işe davet etmiş, davacı vekili vasıtası ile verdiği 5.3.2002 gün 6485 nolu cevapta 24.1.2002 günü işten kovularak akdinin işverence feshedildiğini tazminatlarının ödenmesi gerektiğini bildirmiştir. Davalı işveren davacının bu cevabı üzerine üçüncü kez gönderdiği 11.3.2002 gün 7209 yevmiye nolu yazıdan, akdinin feshedilmediğini, sigorta primlerinin halen muntazamen ödendiğini gelip işbaşı yapmasını istemiştir.

Davacının primlerinin Ocak Şubat 2002 aylarında da işverence ödenmesinin sürdürüldüğü iş müfettişi tarafından 20.3.2002 günü işyerinde yapılan inceleme sırasında belirlenmiştir.

Olayın tek tanığı Meryem S.'in anlatımından ve işverenin davacıya ısrarlı şekilde noter ihtarnameleri ile üç kez işe davet etmesinden ve primlerini ödemeyi sürdürmesinden akdin davalı işveren tarafından sona erdirilmediği ve davacının işverenin uyarılarından alınganlık göstererek işyerini terk ettiği sonucu çıkmaktadır.

Akdin davalı işveren tarafından sona erdirildiği hususunda davacının iddiasından başka delil mevcut değildir. Davalının inandırıcı delilleri mevcut iken davacının iddiası ve varsayımla sonuca gidilemez.

Davacı asil 31.12.2002 günlü oturumda "...davalı bana hakaret edici bir söz söylemedi, paranın karşılığını neden yapmıyorsunuz..." dediğini açıklamıştır. Bu beyan karşısında davacı işçinin 1475 sayılı yasanın 16/II düzenlemesine uyan haklı bir feshinin varlığında kabul edilemez.

Açıklanan bu nedenlerle mahkemenin davacının ihbar ve kıdem tazminat isteklerini red eden kararının onanması görüşünde olduğumdan daire çoğunluğunun bozma kararına katılamıyorum.

Başkan V.

O.G.Çankaya